

Wydanie polskie

Informacje i zawiadomienia

Tom 57

28 lipca 2014

Spis treści

IV Informacje

INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH UNII EUROPEJSKIEJ

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej

2014/C 245/01	Ostatnie publikacje Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w <i>Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej</i>	1
---------------	--	---

V Ogłoszenia

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

Trybunał Sprawiedliwości

2014/C 245/02	Sprawa C-11/14 P: Odwołanie od postanowienia Sądu (dziewiąta izba) wydanego w dniu 19 listopada 2013 r. w sprawie T-476/13 Associazione sportiva Taranto calcio Srl przeciwko Republice Włoskiej wniesione w dniu 13 stycznia 2014 r. przez Associazione sportiva Taranto calcio Srl	2
2014/C 245/03	Sprawa C-95/14: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale di Milano (Włochy) w dniu 27 lutego 2014 r. – Unione nazionale industria conciaria (UNIC), Unione Nazionale dei Consumatori di Prodotti in Pelle, Materie Concianti, Accessori e Componenti (Unicopel) przeciwko FS Retail, Luna srl, Gatsby srl	2
2014/C 245/04	Sprawa C-195/14: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesgerichtshof (Niemcy) w dniu 18 kwietnia 2014 r. – Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände – Verbraucherzentrale Bundesverband e.V. przeciwko Teekanne.	3
2014/C 245/05	Sprawa C-199/14: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Węgry) w dniu 22 kwietnia 2014 r. – János Kárász przeciwko Nyugdíjfolysító Igazgatóság.	4
2014/C 245/06	Sprawa C-204/14: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tatabányai Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Węgry) w dniu 23 kwietnia 2014 r. – István Tivadar Szabó przeciwko Nemzeti Adó és Vámhivatal Közép dunántúli Regionális Adó Főigazgatósága.	4

2014/C 245/07	Sprawa C-230/14: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Kúria (Węgry) w dniu 12 maja 2014 r. – Weltime s.r.o przeciwko Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság	5
2014/C 245/08	Sprawa C-233/14: Skarga wniesiona w dniu 12 maja 2014 r. – Komisja Europejska przeciwko Królestwu Niderlandów	6
2014/C 245/09	Sprawa C-264/14: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Högsta förvaltningsdomstolen (Szwecja) w dniu 2 czerwca 2014 r. – Skatteverket przeciwko Davidowi Hedqvistowi	7
Sąd		
2014/C 245/10	Sprawa T-286/09: Wyrok Sądu z dnia 12 czerwca 2014 r. – Intel przeciwko Komisji (Konkurencja — Nadużycie pozycji dominującej — Rynek mikroprocesorów — Decyzja stwierdzająca naruszenie art. 82 WE i art. 54 porozumienia EOG — Rabaty lojalnościowe — Bezpodstawne ograniczenia — Kwalifikacja jako praktyki stanowiącej nadużycie — Analiza w świetle kryterium równie skutecznego konkurenta — Kompetencje międzynarodowe Komisji — Ciążący na Komisji obowiązek przeprowadzenia postępowania dowodowego — Granice — Prawo do obrony — Zasada dobrej administracji — Ogólna strategia — Grzywny — Jednolite i ciągle naruszenie — Wytoczne z 2006 r. w sprawie metody ustalania grzywien)	8
2014/C 245/11	Sprawa T-488/11: Wyrok Sądu z dnia 12 czerwca 2014 r. – Sarc przeciwko Komisji (Pomoc państwa — Umowa licencyjna oprogramowania — Decyzja stwierdzająca brak pomocy państwa — Skarga o stwierdzenie nieważności — Brak istotnego wpływu na pozycję konkurencyjną — Niedopuszczalność — Uprawnienia procesowe zainteresowanych stron — Dopuszczalność — Brak wszczęcia formalnego postępowania wyjaśniającego — Brak poważnych trudności — Korzyść)	9
2014/C 245/12	Sprawa T-293/12: Wyrok Sądu z dnia 11 czerwca 2014 r. – Syria International Islamic Bank przeciwko Radzie (Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa — Środki ograniczające przyjęte wobec Syrii — Zamrożenie funduszy — Oczywisty błąd w ocenie — Ciężar dowodu — Żądanie odszkodowawcze)	9
2014/C 245/13	Sprawa T-352/12: Wyrok Sądu z dnia 13 czerwca 2014 r. – Grupo Flexi de León przeciwko OHIM (FLEXI) [Wspólnotowy znak towarowy — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego FLEXI — Bezwzględne podstawy odmowy rejestracji — Charakter opisowy — Artykuł 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 207/2009]	10
2014/C 245/14	Sprawa T-401/12: Wyrok Sądu z dnia 11 czerwca 2014 r. – Klingel przeciwko OHIM – Devey (JUNGBORN) [Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Rejestracja międzynarodowa wskazująca Wspólnotę Europejską — Słowny znak towarowy JUNGBORN — Wcześniejszy słowny krajowy znak towarowy BORN — Względna podstawa odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009]	11
2014/C 245/15	Sprawa T-486/12: Wyrok Sądu z dnia 11 czerwca 2014 r. – Golam przeciwko OHIM – Pentaforma (METABOL) [Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego METABOL — Wcześniejszy słowny krajowy znak towarowy METABOL-MG — Względna podstawa odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009]	11
2014/C 245/16	Sprawa T-4/13: Wyrok Sądu z dnia 11 czerwca 2014 r. – Communicaid Group Ltd przeciwko Komisji Europejskiej (Zamówienia publiczne na usługi — Postępowanie przetargowe — Świadczenie usług kursów językowych dla pracowników instytucji, organów i agencji Unii Europejskiej w Brukseli — Odrzucenie oferty ubiegającej się — Zasada przejrzystości — Niedyskryminacja — Równe traktowanie — Artykuł 94 rozporządzenia finansowego — Kryteria wyboru — Obowiązek uzasadnienia — Kryteria udzielenia — Oczywisty błąd w ustaleniach)	12
2014/C 245/17	Sprawa T-62/13: Wyrok Sądu z dnia 11 czerwca 2014 r. – Golam przeciwko OHIM – Glaxo Group (METABIOMAX) [Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego METABIOMAX — Wcześniejszy słowny wspólnotowy znak towarowy BIOMAX — Względna podstawa odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009]	13
2014/C 245/18	Sprawa T-85/13: Wyrok Sądu z dnia 13 czerwca 2014 r. – K-Swiss przeciwko OHIM – Künzli SwissSchuh (równoległe paski na bucie) [Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie o unieważnienie prawa do znaku — Graficzny wspólnotowy znak towarowy przedstawiający równoległe paski na bucie — Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji — Brak charakteru odróżniającego — Artykuł 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 40/94 [obecnie art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009]]	13

2014/C 245/19	Sprawa T-281/13: Wyrok Sądu z dnia 11 czerwca 2014 r. – Golam przeciwko OHIM – meta Fackler Arzneimittel (METABIOMAX) [Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego METABIOMAX — Wcześniejszy słowny krajowy znak towarowy metabiarex — Względna podstawa odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009]	14
2014/C 245/20	Sprawa T-204/14: Skarga wniesiona w dniu 28 marca 2014 r. – Victor International przeciwko OHIM–Ovejero Jiménez i Becerra Guibert (VICTOR).	14
2014/C 245/21	Sprawa T-210/14: Skarga wniesiona w dniu 1 kwietnia 2014 r. – Mederer przeciwko OHIM – Cadbury Netherlands International Holdings (Gummi Bear-Rings)	15
2014/C 245/22	Sprawa T-211/14: Skarga wniesiona w dniu 3 kwietnia 2014 r. – Klement przeciwko OHIM – Bullerjan (Kształt piekarnika).	16
2014/C 245/23	Sprawa T-212/14: Skarga wniesiona w dniu 31 marca 2014 r. – PSL przeciwko OHIM – Consortium Ménager Parisien (Przedstawienie zegarka).	17
2014/C 245/24	Sprawa T-227/14: Skarga wniesiona w dniu 11 kwietnia 2014 r. – CBM Creative Brands Marken przeciwko OHIM – Aeronautica Militare – Stato Maggiore (Trecolor)	17
2014/C 245/25	Sprawa T-228/14: Skarga wniesiona w dniu 14 kwietnia 2014 r. – CBM Creative Brands Marken przeciwko OHIM – Aeronautica Militare – Stato Maggiore (TRECOLORE)	18
2014/C 245/26	Sprawa T-266/14: Skarga wniesiona w dniu 28 kwietnia 2014 r. – Argus Security Projects przeciwko Komisji.	19
2014/C 245/27	Sprawa T-284/14: Skarga wniesiona w dniu 5 maja 2014 r. – Dyckerhoff Polska przeciwko Komisji	20
2014/C 245/28	Sprawa T-292/14: Skarga wniesiona w dniu 28 kwietnia 2014 r. – Cyprus przeciwko OHIM (ΧΑΛΛΟΥΜΙ).	21
2014/C 245/29	Sprawa T-293/14: Skarga wniesiona w dniu 28 kwietnia 2014 r. – Cyprus przeciwko OHIM (HALLOUMI).	21
2014/C 245/30	Sprawa T-316/14: Skarga wniesiona w dniu 1 maja 2014 r. – PKK przeciwko Radzie	22
2014/C 245/31	Sprawa T-326/14: Skarga wniesiona w dniu 8 maja 2014 r. – Novomatic przeciwko OHIM – Granini France (HOT JOKER).	23
2014/C 245/32	Sprawa T-337/14: Skarga wniesiona w dniu 8 maja 2014 r. – Rezon OOD przeciwko OHIM – mobile.international GmbH (mobile.de proMotor)	24
2014/C 245/33	Sprawa T-352/14: Skarga wniesiona w dniu 21 maja 2014 r. – The Smiley Company przeciwko OHIM – The Swatch Group Management Services (HAPPY TIME).	25
2014/C 245/34	Sprawa T-375/14: Skarga wniesiona w dniu 30 maja 2014 r. – Al Naggar przeciwko Radzie	25
2014/C 245/35	Sprawa T-376/14: Skarga wniesiona w dniu 30 maja 2014 r. – Yassin przeciwko Radzie	26
2014/C 245/36	Sprawa T-377/14: Skarga wniesiona w dniu 30 maja 2014 r. – Ezz przeciwko Radzie	27
2014/C 245/37	Sprawa T-378/14: Skarga wniesiona w dniu 30 maja 2014 r. – Salama przeciwko Radzie	27
2014/C 245/38	Sprawa T-392/14: Skarga wniesiona w dniu 4 czerwca 2014 r. – Gutser przeciwko Komisji	28
2014/C 245/39	Sprawa T-393/14: Skarga wniesiona w dniu 4 czerwca 2014 r. – Ingeperfil przeciwko Komisji	29
2014/C 245/40	Sprawa T-394/14: Skarga wniesiona w dniu 4 czerwca 2014 r. – Turon & Ros przeciwko Komisji.	29
2014/C 245/41	Sprawa T-394/14: Skarga wniesiona w dniu 6 czerwca 2014 r. – Sociedad Española Inmuebles y Locales przeciwko Komisji	30
2014/C 245/42	Sprawa T-409/14: Skarga wniesiona w dniu 2 czerwca 2014 r. – Marcuccio przeciwko Trybunałowi Sprawiedliwości	30
Sąd do spraw Służby Publicznej		
2014/C 245/43	Sprawa F-50/14: Skarga wniesiona w dniu 3 czerwca 2014 r. – ZZ przeciwko Komisji	32

IV

*(Informacje)*INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH
UNII EUROPEJSKIEJ

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI UNII EUROPEJSKIEJ

Ostatnie publikacje Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*

(2014/C 245/01)

Ostatnia publikacja

Dz.U. C 235 z 21.7.2014

Wcześniejsze publikacje

Dz.U. C 223 z 14.7.2014

Dz.U. C 212 z 7.7.2014

Dz.U. C 202 z 30.6.2014

Dz.U. C 194 z 24.6.2014

Dz.U. C 184 z 16.6.2014

Dz.U. C 175 z 10.6.2014

Teksty te są dostępne na stronie internetowej

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Ogłoszenia)

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

Odwołanie od postanowienia Sądu (dziewiąta izba) wydanego w dniu 19 listopada 2013 r. w sprawie T-476/13 Associazione sportiva Taranto calcio Srl przeciwko Republice Włoskiej wniesione w dniu 13 stycznia 2014 r. przez Associazione sportiva Taranto calcio Srl

(Sprawa C-11/14 P)

(2014/C 245/02)

*Język postępowania: włoski***Strony**

Wnoszący odwołanie: Associazione sportiva Taranto calcio Srl (przedstawiciel: N. Russo, adwokat)

Druga strona postępowania: Republika Włoska

Postanowieniem z dnia 30 kwietnia 2014 r. Trybunał Sprawiedliwości (szósta izba) oddalił odwołanie.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale di Milano (Włochy) w dniu 27 lutego 2014 r. – Unione nazionale industria conciaria (UNIC), Unione Nazionale dei Consumatori di Prodotti in Pelle, Materie Concianti, Accessori e Componenti (Unicopel) przeciwko FS Retail, Luna srl, Gatsby srl

(Sprawa C-95/14)

(2014/C 245/03)

*Język postępowania: włoski***Sąd odsyłający**

Tribunale di Milano

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Unione nazionale industria conciaria (UNIC)

Unione Nazionale dei Consumatori di Prodotti in Pelle, Materie Concianti, Accessori e Componenti (Unicopel)

Strona pozwana: FS Retail

Luna srl

Gatsby srl

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 34, 35 i 36 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, właściwie interpretowane, stoją na przeszkodzie stosowaniu art. 3 ust. 2 ustawy krajowej nr 8 z dnia 14 stycznia 2013 r. ustanawiającego obowiązek etykietowania wskazującego państwo pochodzenia w odniesieniu do produktów otrzymanych w wyniku obróbki w krajach zagranicznych, które wykorzystują włoskie oznaczenie „skóra” – w odniesieniu do produktów ze skóry zgodnie z prawem poddanej obróbce lub wprowadzonej do obrotu w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej, ponieważ taka ustawa stanowi środek o skutku równoważnym z ograniczeniem ilościowym zakazanym przez art. 34 TFUE i nieuzasadnionym w świetle art. 36 TFUE?

- 2) Czy art. 34, 35 i 36 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, właściwie interpretowane, stoją na przeszkodzie stosowaniu art. 3 ust. 2 ustawy krajowej nr 8 z dnia 14 stycznia 2013 r. ustanawiającego obowiązek etykietowania wskazującego państwo pochodzenia w odniesieniu do produktów otrzymanych w wyniku obróbki w krajach zagranicznych, które wykorzystują włoskie oznaczenie „skóra” – w odniesieniu do produktów ze skóry zgodnie z prawem poddanej obróbce lub wprowadzonej do obrotu w państwach niebędących członkami Unii Europejskiej, ponieważ taka ustawa stanowi środek o skutku równoważnym z ograniczeniem ilościowym zakazanym przez art. 34 TFUE i nieuzasadnionym w świetle art. 36 TFUE?
- 3) Czy art. 3 i 5 dyrektywy 94/11/WE ⁽¹⁾, właściwie interpretowane, stoją na przeszkodzie stosowaniu art. 3 ust. 2 ustawy krajowej nr 8 z dnia 14 stycznia 2013 r. ustanawiającego obowiązek etykietowania wskazującego państwo pochodzenia w odniesieniu do produktów otrzymanych w wyniku obróbki w krajach zagranicznych, które wykorzystują włoskie oznaczenie „skóra” – w odniesieniu do produktów ze skóry zgodnie z prawem poddanej obróbce lub wprowadzonej do obrotu w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej?
- 4) Czy art. 3 i 5 dyrektywy 94/11/WE, właściwie interpretowane, stoją na przeszkodzie stosowaniu art. 3 ust. 2 ustawy krajowej nr 8 z dnia 14 stycznia 2013 r. ustanawiającego obowiązek etykietowania wskazującego państwo pochodzenia w odniesieniu do produktów otrzymanych w wyniku obróbki w krajach zagranicznych, które wykorzystują włoskie oznaczenie „skóra” – w odniesieniu do produktów ze skóry otrzymanej przez obróbkę w państwach niebędących członkami Unii Europejskiej i niewprowadzonych jeszcze do obrotu w Unii?
- 5) Czy art. 60 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 ⁽²⁾ z dnia 9 października 2013 r. ustanawiającego unijny kodeks celny, właściwie interpretowany, stoi na przeszkodzie stosowaniu art. 3 ust. 2 ustawy krajowej nr 8 z dnia 14 stycznia 2013 r. ustanawiającego obowiązek oznakowania wskazującego państwo pochodzenia w odniesieniu do produktów otrzymanych w wyniku obróbki w krajach zagranicznych, które wykorzystują włoskie oznaczenie „skóra” – w odniesieniu do produktów ze skóry otrzymanej przez obróbkę w państwach członkowskich Unii Europejskiej i niewprowadzonych jeszcze do obrotu w Unii?
- 6) Czy art. 60 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanawiającego unijny kodeks celny, właściwie interpretowany, stoi na przeszkodzie stosowaniu art. 3 ust. 2 ustawy krajowej nr 8 z dnia 14 stycznia 2013 r. ustanawiającego obowiązek etykietowania wskazującego państwo pochodzenia w odniesieniu do produktów otrzymanych w wyniku obróbki w krajach zagranicznych, które wykorzystują włoskie oznaczenie „skóra” – w odniesieniu do produktów ze skóry otrzymanej przez obróbkę w państwach niebędących członkami Unii Europejskiej i niewprowadzonych jeszcze do obrotu w Unii?

⁽¹⁾ Dz.U. L 100, s.37.

⁽²⁾ Dz.U. L 269, s.1.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesgerichtshof (Niemcy)
w dniu 18 kwietnia 2014 r. – Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände –
Verbraucherzentrale Bundesverband e.V. przeciwko Teekanne.**

(Sprawa C-195/14)

(2014/C 245/04)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesgerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände – Verbraucherzentrale Bundesverband e.V.

Strona pozwana: Teekanne GmbH & Co. KG

Pytanie prejudycjalne

Czy etykietowanie i prezentacja środków spożywczych oraz reklama w tym celu mogą poprzez wygląd, nazwę albo obrazowe przedstawienie wywołać wrażenie co do obecności określonego składnika, mimo że ten składnik faktycznie nie jest obecny i wynika to już z samego wykazu składników zgodnie z art. 3 ust.1 pkt 2 dyrektywy 2000/13/WE⁽¹⁾?

- (¹) Dyrektywa 2000/13/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 marca 2000 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich w zakresie etykietowania, prezentacji i reklamy środków spożywczych, Dz.U. L 109, s. 29, w brzmieniu zmienionym po raz ostatni przez dyrektywę Rady 2013/20/UE z dnia 13 maja 2013 r. dostosowującą niektóre dyrektywy w dziedzinie bezpieczeństwa żywności, polityki weterynaryjnej i fitosanitarnej w związku z przystąpieniem Republiki Chorwacji, Dz.U. L 158, s. 234

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Węgry) w dniu 22 kwietnia 2014 r. – János Kárász przeciwko Nyugdíjfolysító Igazgatóság

(Sprawa C-199/14)

(2014/C 245/05)

Język postępowania: węgierski

Sąd odsyłający

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: János Kárász

Strona pozwana: Nyugdíjfolysító Igazgatóság

Pytania prejudycjalne

Czy art. 17 Karty Praw Podstawowych Unii Europejskiej należy interpretować w ten sposób, że przypadki pozbawienia i zawieszenia lub przerwania wypłaty emerytury, do której nabyte zostały uprawnienia z racji osiągnięcia określonego wieku, stanowią naruszenie prawa własności zapisanego we wspomnianym postanowieniu?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tatabányai Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Węgry) w dniu 23 kwietnia 2014 r. – István Tivadar Szabó przeciwko Nemzeti Adó és Vámhivatal Közép dunántúli Regionális Adó Főigazgatósága

(Sprawa C-204/14)

(2014/C 245/06)

Język postępowania: węgierski

Sąd odsyłający

Tatabányai Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság.

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: István Tivadar Szabó.

Strona pozwana: Nemzeti Adó és Vámhivatal Közép dunántúli Regionális Adó Főigazgatósága

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy sąd krajowy jest zobowiązany w postępowaniu administracyjnym – którego przedmiotem jest sądowa kontrola decyzji przyjętej przez organ administracyjny państwa członkowskiego w wyniku skargi wniesionej przez podmiot prywatny, którego decyzja ta dotyczy – do zbadania, czy krajowy przepis, na którym opiera się decyzja administracyjna, jest sprzeczny z jednym z przepisów prawa Unii, który jest bezpośrednio stosowany, a ponadto ma znaczenie dla danej sprawy?

- 2) W przypadku odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze, czy sąd krajowy jest do tego zobowiązany również z urzędu, czy też jedynie w przypadku, gdy jedna ze stron wyraźnie powoła się na naruszenie prawa Unii?
- 3) Czy art. 26 TFUE ust. 2 i art. 56 TFUE należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwiają się one uregulowaniu państwa członkowskiego, takiemu jak zawarte w art. 24/C i 24/D ustawy o ordynacji podatkowej, jeżeli na podstawie tego uregulowania węgierska spółka handlowa prowadząca działalność handlową częściowo w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej nie może zatrudnić jako członka organów zarządzających obywatela węgierskiego, który był uprzednio członkiem organu zarządzającego innej węgierskiej spółki handlowej prowadzącej działalność na rynku wewnętrznym z tego powodu, że owa inna spółka handlowa posiada określony dług podatkowy, jeżeli takiego zadłużenia nie można przypisać owemu obywatelowi węgierskiemu w charakterze byłego członka organu zarządzającego?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Kúria (Węgry) w dniu 12 maja 2014 r. –Weltimmo s.r.o przeciwko Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság

(Sprawa C-230/14)

(2014/C 245/07)

Język postępowania: węgierski

Sąd odsyłający

Kúria

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Weltimmo s.r.o

Strona pozwana: Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 28 ust. 1 dyrektywy 95/46/WE ⁽¹⁾ Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych (zwanej dalej „dyrektywą o ochronie danych”) należy interpretować w ten sposób, że uregulowanie krajowe państwa członkowskiego może być stosowane na jego terytorium w odniesieniu do prowadzącego działalność gospodarczą wyłącznie w innym państwie członkowskim administratora danych, który zarządza stroną internetową pośrednictwa nieruchomości i publikuje między innymi informacje o nieruchomościach znajdujących się na terytorium pierwszego państwa członkowskiego, a właściciele nieruchomości przekazują swe dane osobowe do służącego do przechowywania i czynności technicznych w zakresie przetwarzania danych środka (serwera), który jest własnością osoby zarządzającej stroną internetową i znajduje się w innym państwie członkowskim?
- 2) Czy art. 4 ust. 1 lit. a) dyrektywy o ochronie danych, w świetle jej motywów 18–20 i art. 1 ust. 2 oraz art. 28 ust. 1 tej dyrektywy, należy interpretować w ten sposób, że Magyar Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság (zwany dalej „organem ochrony danych”) nie może stosować węgierskiej ustawy o ochronie danych, jako prawa krajowego, wobec prowadzącej działalność gospodarczą wyłącznie w innym państwie członkowskim osoby zarządzającej stroną internetową pośrednictwa nieruchomości, nawet jeżeli publikuje ona między innymi informacje o znajdujących się na Węgrzech nieruchomościach, których właściciele przekazali prawdopodobnie z terytorium Węgier dane dotyczące swych nieruchomości do służącego do przechowywania i czynności technicznych przetwarzania danych środka (serwera), który jest własnością osoby zarządzającej stroną internetową i znajduje się w innym państwie członkowskim?
- 3) Czy do celów interpretacji ma znaczenie okoliczność, że usługa świadczona przez administratora danych, który zarządza stroną internetową jest skierowana na terytorium innego państwa członkowskiego?
- 4) Czy do celów interpretacji ma znaczenie okoliczność, że dane dotyczące nieruchomości znajdujących się na terytorium innego państwa członkowskiego i dane osobowe właścicieli zostały faktycznie pobrane z terytorium tego innego państwa członkowskiego?
- 5) Czy do celów interpretacji ma znaczenie okoliczność, że dane osobowe związane ze wspomnianymi nieruchomościami są danymi osobowymi obywateli innego państwa członkowskiego?
- 6) Czy do celów interpretacji ma znaczenie okoliczność, że właściciele przedsiębiorstwa z siedzibą na Słowacji mają miejsce zamieszkania na Węgrzech?

- 7) Jeżeli z odpowiedzi udzielonych na powyższe pytania wynika, że węgierski organ ochrony danych może prowadzić postępowanie, lecz nie może stosować prawa krajowego, ale musi stosować prawo państwa członkowskiego, w którym prowadzona jest działalność gospodarcza, czy art. 28 ust. 6 dyrektywy o ochronie danych należy interpretować w ten sposób, że węgierski organ ochrony danych może tylko wykonywać uprawnienia przewidziane w art. 28 ust. 3 dyrektywy o ochronie danych zgodnie z uregulowaniem państwa członkowskiego, w którym prowadzona jest działalność gospodarcza i że zatem nie może nałożyć grzywny?
- 8) Czy pojęcie „adatfeldolgozás” [czynności techniczne w zakresie przetwarzania danych] użyte zarówno w art. 4 ust. 1 lit. a), jak i w art. 28 ust. 6 [węgierskiej wersji językowej] dyrektywy o ochronie danych jest identyczne z pojęciem „adatkezelés” [przetwarzania danych], użytym w terminologii wspomnianej dyrektywy?

⁽¹⁾ Dz.U. L 281, s. 31.

Skarga wniesiona w dniu 12 maja 2014 r. – Komisja Europejska przeciwko Królestwu Niderlandów

(Sprawa C-233/14)

(2014/C 245/08)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: M. van Beek i C. Gheorghiu, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Królestwo Niderlandów

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie, że ograniczając dostęp do biletów na transport publiczny po preferencyjnych cenach dla studentów odbywających studia w Niderlandach do studentów mających obywatelstwo niderlandzkie immatrykulowanych w Niderlandach na prywatnych bądź publicznych uczelniach oraz studentów z innych państw członkowskich prowadzących działalność zarobkową, względnie którzy uzyskali w Niderlandach stałe prawo pobytu, Królestwo Niderlandów uchybiło zobowiązaniom ciążącym na nim na mocy art. 18 TFUE (w zw. z art. 20 TFUE i art. 21 TFUE) oraz art. 24 ust. 2 dyrektywy 2004/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie prawa obywateli Unii i członków ich rodzin do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium państw członkowskich ⁽¹⁾;
- obciążenie Królestwa Niderlandów kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

1. Podczas gdy niderlandzcy studenci mogą korzystać ze studenckich biletów na transport publiczny (niderl. „OV-studentenkaart”) uprawniających ich w Niderlandach do darmowego transportu publicznego, względnie po obniżonych cenach, studenci z innych państw członkowskich, którzy nie prowadzą w Niderlandach działalności zarobkowej, względnie którzy nie uzyskali w Niderlandach stałego prawa pobytu, muszą uiszczać pełną cenę biletu.
2. Komisja jest zdania, że niderlandzkie przepisy ustawowe powodują dyskryminację bezpośrednią ze względu na przynależność państwową, jako że obywatele UE, niebędący obywatelami Niderlandów są traktowani mniej korzystnie aniżeli obywatele niderlandzcy. Z tego powodu Niderlandy uchybiły zobowiązaniom ciążącym na nich z mocy art. 18 TFUE w związku z art. 20 TFUE i art. 21 TFUE.
3. Ponadto zachodzi dyskryminacja pośrednia ze względu na przynależność państwową, ponieważ uregulowanie krajowe, mimo iż jego brzmienie pozostaje neutralne, w rzeczywistości stawia w gorszej sytuacji dużo większy procent pewnych osób, chyba że ta odmienność traktowania jest uzasadniona przez obiektywne czynniki niemające związku z dyskryminacją ze względu na przynależność państwową.

4. Jako że liczba studentów zagranicznych przyjeżdżających w ramach programu Erasmus do Niderlandów przewyższa liczbę studentów niderlandzkich, którzy zdecydowali się odbyć pełny cykl studiów za granicą oraz ze względu na to, że w stosunku do tej ostatniej grupy w miejsce „OV-studentenkaart” przyznawane jest jednorazowe świadczenie dla celów finansowania studiów (niderl. „meeneembare studiefinanciering”) w kwocie 89,13 EUR na miesiąc (wartość z 2013 r.), w rezultacie tylko zagraniczni studenci w Niderlandach nie otrzymują żadnego rodzaju świadczenia ani wsparcia w postaci „OV-studentenkaart”. Stanowi to, zdaniem Komisji, pośrednią formę dyskryminacji w rozumieniu art. 24 dyrektywy 2004/38/WE w sprawie prawa obywateli Unii i członków ich rodzin do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium państw członkowskich.
5. Biorąc pod uwagę, że Niderlandy nie podjęły do dnia dzisiejszego wszystkich środków mających a celu położenie kresu odmiennemu traktowaniu zagranicznych studentów w odniesieniu do możliwości korzystania ze studenckiego biletu na transport publiczny („OV-studentenkaart”), Komisja doszła do wniosku, że Niderlandy uchybiły zobowiązaniom ciążącym na nich na mocy art. 18 TFUE (w związku z art. 20 TFUE i art. 21 TFUE) oraz art. 24 dyrektywy 2004/38/WE.

⁽¹⁾ Dyrektywa 2004/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie prawa obywateli Unii i członków ich rodzin do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium państw członkowskich, zmieniająca rozporządzenie (EWG) nr 1612/68 i uchylająca dyrektywy 64/221/EWG, 68/360/EWG, 72/194/EWG, 73/148/EWG, 75/34/EWG, 75/35/EWG, 90/364/EWG, 90/365/EWG i 93/96/EWG (Dz.U. L 158, s. 77).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Högsta förvaltningsdomstolen (Szwecja) w dniu 2 czerwca 2014 r. – Skatteverket przeciwko Davidowi Hedqvistowi

(Sprawa C-264/14)

(2014/C 245/09)

Język postępowania: szwedzki

Sąd odsyłający

Högsta förvaltningsdomstolen

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Skatteverket

Strona pozwana: David Hedqvist

Pytania prejudycjalne

1. Czy art. 2 ust. 1 dyrektywy o podatku VAT ⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że transakcje polegające na wymianie waluty wirtualnej na walutę tradycyjną i waluty tradycyjnej na walutę wirtualną, dokonywanej za wynagrodzeniem uwzględnianym przez usługodawcę w obliczeniu kursu wymiany, stanowią odpłatne świadczenie usług?
2. W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pierwsze pytanie, czy art. 135 ust. 1 należy interpretować w ten sposób, że opisane powyżej transakcje wymiany są zwolnione z podatku VAT?

⁽¹⁾ Dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz. U. L 347, s. 1).

SĄD

Wyrok Sądu z dnia 12 czerwca 2014 r. – Intel przeciwko Komisji

(Sprawa T-286/09) ⁽¹⁾

(Konkurencja — Nadużycie pozycji dominującej — Rynek mikroprocesorów — Decyzja stwierdzająca naruszenie art. 82 WE i art. 54 porozumienia EOG — Rabaty lojalnościowe — Bezpodstawne ograniczenia — Kwalifikacja jako praktyki stanowiącej nadużycie — Analiza w świetle kryterium równie skutecznego konkurenta — Kompetencje międzynarodowe Komisji — Ciężący na Komisji obowiązek przeprowadzenia postępowania dowodowego — Granice — Prawo do obrony — Zasada dobrej administracji — Ogólna strategia — Grzywny — Jednolite i ciągle naruszenie — Wytyczne z 2006 r. w sprawie metody ustalania grzywien)

(2014/C 245/10)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Intel Corp. (Wilmington, Delaware, Stany Zjednoczone) (przedstawiciele: początkowo K. Bacon, barrister, M. Hoskins, N. Green, QC, S. Singla, barrister, I. Forrester, QC, A. Parr, R. Mackenzie, solicitors, i D. Piccinin, barrister, a następnie I. Forrester, A. Parr, R. Mackenzie i D. Piccinin)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: T. Christoforou, N. Khan, V. Di Bucci i M. Kellerbauer, pełnomocnicy)

Interwenient popierający stronę skarżącą: Association for Competitive Technology, Inc. (Waszyngton, DC, Stany Zjednoczone) (przedstawiciel: adwokat J. F. Bellis)

Interwenient popierający stronę pozwaną: Union fédérale des consommateurs – Que choisir (UFC – Que choisir) (Paryż, Francja) (przedstawiciele: początkowo J. Franck, a następnie adwokat E. Nasry)

Przedmiot

Żądanie stwierdzenia nieważności decyzji Komisji C(2009) 3726 wersja ostateczna z dnia 13 maja 2009 r. dotyczącej postępowania na podstawie art. 82 [WE] i art. 54 porozumienia EOG (sprawa COMP/C-3/37.990 – Intel) lub – posiłkowo – żądanie uchylenia grzywny nałożonej na skarżącą lub obniżenia jej kwoty.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Intel Corp. pokrywa, poza własnymi kosztami, koszty poniesione przez Komisję Europejską, z wyjątkiem kosztów poniesionych przez tę instytucję w związku z interwencją Association for Competitive Technology, Inc., a także kosztów poniesionych przez Union fédérale des consommateurs – Que choisir (UFC – Que choisir).
- 3) Association for Competitive Technology pokrywa własne koszty, a także koszty poniesione przez Komisję w związku z interwencją tego stowarzyszenia.

⁽¹⁾ Dz.U. C 220 z 12.9.2009.

Wyrok Sądu z dnia 12 czerwca 2014 r. – Sarc przeciwko Komisji**(Sprawa T-488/11) ⁽¹⁾**

(Pomoc państwa — Umowa licencyjna oprogramowania — Decyzja stwierdzająca brak pomocy państwa — Skarga o stwierdzenie nieważności — Brak istotnego wpływu na pozycję konkurencyjną — Niedopuszczalność — Uprawnienia procesowe zainteresowanych stron — Dopuszczalność — Brak wszczęcia formalnego postępowania wyjaśniającego — Brak poważnych trudności — Korzyść)

(2014/C 245/11)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Scheepsbouwkundig Advies- en Rekencentrum (Sarc) BV (Bussum, Niemalandy) (przedstawiciele: adwokaci H. Speyart i R. Bolhaar)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: H. van Vliet, K. Talabér-Ritz i S. Noë, pełnomocnicy)

Interwenienci popierający stronę pozwaną: Królestwo Niemalndów (przedstawiciele: początkowo C. Wissels, M. Noort i B. Koopman, a następnie C. Wissels, M. Noort, J. Langer i M. Bulterman, pełnomocnicy) i Technische Universiteit Delft (Delft, Niemalandy) (przedstawiciele: adwokaci R. van den Tweel i P. Huurnink)

Przedmiot

Żądanie stwierdzenia nieważności decyzji Komisji C(2011) 642 wersja ostateczna z dnia 10 maja 2011 r., w postępowaniu w sprawie pomocy państwa NN 68/2010 – Niemalndy, uznającej po zakończeniu wstępnego etapu badania, że umowa licencyjna dotycząca wykorzystania kodu źródłowego oprogramowania zawarta między Technische Universiteit Delft a Delftship BV nie stanowi pomocy państwa.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Scheepsbouwkundig Advies- en Rekencentrum (Sarc) BV zostaje obciążona własnymi kosztami oraz kosztami poniesionymi przez Komisję Europejską i Technische Universiteit Delft.
- 3) Królestwo Niemalndów pokrywa własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 331 z 12.11.2011.

Wyrok Sądu z dnia 11 czerwca 2014 r. – Syria International Islamic Bank przeciwko Radzie**(Sprawa T-293/12) ⁽¹⁾**

(Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa — Środki ograniczające przyjęte wobec Syrii — Zamrożenie funduszy — Oczywisty błąd w ocenie — Ciężar dowodu — Żądanie odszkodowawcze)

(2014/C 245/12)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Syria International Islamic Bank PJSC (Damaszek, Syria) (przedstawiciele: adwokaci G. Laguesse i J.P. Buyle)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: B. Driessen i D. Gicheva, pełnomocnicy)

Przedmiot

Po pierwsze, żądanie stwierdzenia nieważności rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 544/2012 z dnia 25 czerwca 2012 r. dotyczącego wykonania art. 32 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 36/2012 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Syrii (Dz.U. L 165, s. 20; sprostowanie Dz.U. 2012, L 173, s. 27) oraz decyzji wykonawczej Rady 2012/335/WPZiB z dnia 25 czerwca 2012 r. dotyczącej wykonania decyzji Rady 2011/782/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Syrii (Dz.U. L 165, s. 80) w zakresie, w jakim dotyczą one skarżące, oraz, po drugie, żądanie odszkodowania.

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 544/2012 z dnia 25 czerwca 2012 r. dotyczącego wykonania art. 32 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 36/2012 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Syrii w zakresie, w jakim dotyczy ono Syria International Islamic Bank PJSC.
- 2) Stwierdza się nieważność decyzji wykonawczej Rady 2012/335/WPZiB z dnia 25 czerwca 2012 r. dotyczącej wykonania decyzji Rady 2011/782/WPZiB w sprawie środków ograniczających wobec Syrii w zakresie, w jakim dotyczy ona Syria International Islamic Bank.
- 3) Żądanie odszkodowania zostaje odrzucone jako niedopuszczalne.
- 4) Syria International Islamic Bank pokrywa jedną czwartą własnych kosztów.
- 5) Rada Unii Europejskiej pokrywa własne koszty oraz trzy czwarte kosztów poniesionych przez Syria International Islamic Bank.

⁽¹⁾ Dz.U. C 258 z 25.8.2012.

Wyrok Sądu z dnia 13 czerwca 2014 r. – Grupo Flexi de León przeciwko OHIM (FLEXI)

(Sprawa T-352/12) ⁽¹⁾

[Wspólnotowy znak towarowy — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego FLEXI —
Bezwzględne podstawy odmowy rejestracji — Charakter opisowy — Artykuł 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia
(WE) nr 207/2009]

(2014/C 245/13)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Grupo Flexi de León, SA de CV (León, Meksyk) (przedstawiciel: adwokat M. Zarobe)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: J. Crespo Carrillo, pełnomocnik)

Przedmiot

Skarga na decyzję Drugiej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 4 maja 2012 r. (sprawa R 1335/2011-2), dotyczącą rejestracji oznaczenia słownego FLEXI jako wspólnotowego znaku towarowego.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.

2) Grupo Flexi de León, SA de CV zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 331z 27.10.2012.

Wyrok Sądu z dnia 11 czerwca 2014 r. – Klingel przeciwko OHIM – Develey (JUNGBORN)
(Sprawa T-401/12) ⁽¹⁾

[Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Rejestracja międzynarodowa wskazująca Wspólnotę Europejską — Słowny znak towarowy JUNGBORN — Wcześniejszy słowny krajowy znak towarowy BORN — Względna podstawa odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009]

(2014/C 245/14)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Robert Klingel OHG (Pforzheim, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat T. Zeiher)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: D. Walicka, pełnomocnik)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą OHIM była również, interwenient przed Sądem: Develey Holding GmbH & Co. Beteiligungs KG (Unterhaching, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci R. Kunz-Hallstein i H. Kunz-Hallstein)

Przedmiot

Skarga na decyzję Czwartej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 9 lipca 2012 r. (sprawa R 936/2011-4), dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu między Develey Holding GmbH & Co. Beteiligungs KG a Robert Klingel OHG.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Robert Klingel OHG zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 331 z 27.10.2012.

Wyrok Sądu z dnia 11 czerwca 2014 r. – Golam przeciwko OHIM – Pentafarma (METABOL)
(Sprawa T-486/12) ⁽¹⁾

[Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego METABOL — Wcześniejszy słowny krajowy znak towarowy METABOL-MG — Względna podstawa odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009]

(2014/C 245/15)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Sofia Golam (Ateny, Grecja) (przedstawiciel: adwokat N. Trovas)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: P. Geroulakos, pełnomocnik)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą OHIM była również: Pentafarma-Sociedade Tecnico-Medicinal, SA (Prior Velho, Portugalia)

Przedmiot

Skarga na decyzję Pierwszej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 19 lipca 2012 r. (sprawa R 1901/2011-1), dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu między Pentaforma-Sociedade Tecnico-Medicinal, SA a Sofią Golam.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Sofia Golam zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 9 z 12.1.2013.

**Wyrok Sądu z dnia 11 czerwca 2014 r. – Communicaid Group Ltd przeciwko Komisji Europejskiej
(Sprawa T-4/13) ⁽¹⁾**

(Zamówienia publiczne na usługi — Postępowanie przetargowe — Świadczenie usług kursów językowych dla pracowników instytucji, organów i agencji Unii Europejskiej w Brukseli — Odrzucenie oferty ubiegającej się — Zasada przejrzystości — Niedyskryminacja — Równe traktowanie — Artykuł 94 rozporządzenia finansowego — Kryteria wyboru — Obowiązek uzasadnienia — Kryteria udzielenia — Oczwisty błąd w ustaleniach)

(2014/C 245/16)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Communicaid Group Ltd (Londyn, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciele: C. Brennan, solicitor, F. Randolph, QC, i M. Gray, barrister)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: S. Delaude i S. Lejeune, pełnomocnicy, wspierani przez P. Wytinck i B. Hoorelbeke, avocats)

Przedmiot

Skarga zmierzająca do stwierdzenia nieważności wszystkich lub części decyzji, którymi Komisja odmówiła zaklasyfikowania Communicaid Group Ltd na pierwszym miejscu na partie 1, 2, 3, 7, 8 i 9 w ramach zamówienia HR/R3/PR/2012/002 na świadczenie usług kursów językowych dla pracowników instytucji, organów i agencji Unii Europejskiej w Brukseli (Belgia)

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Communicaid Group Ltd ponosi koszty postępowania, w tym koszty związane z postępowaniem w przedmiocie wydania środka tymczasowego.

⁽¹⁾ Dz.U. C 71 z 9.3.2013.

Wyrok Sądu z dnia 11 czerwca 2014 r. – Golam przeciwko OHIM – Glaxo Group (METABIOMAX)**(Sprawa T-62/13) ⁽¹⁾**

[Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego METABIOMAX — Wcześniejszy słowny wspólnotowy znak towarowy BIOMAX — Względna podstawa odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009]

(2014/C 245/17)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: Sofia Golam (Ateny, Grecja) (przedstawiciel: adwokat N. Trovas)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: P. Geroulakos, pełnomocnik)

Stroną postępowania przed Izłą Odwoławczą OHIM była również, interwenient przed Sądem: Glaxo Group Ltd (Greenford, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciele: adwokaci G. Ballas i N. Prentoulis)

Przedmiot

Skarga na decyzję Drugiej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 30 października 2012 r. (sprawa R 2089/2011-2), dotycząca postępowania w sprawie sprzeciwu między Glaxo Group Ltd a Sofią Golam.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Sofia Golam zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 86 z 23.3.2013.

Wyrok Sądu z dnia 13 czerwca 2014 r. – K-Swiss przeciwko OHIM – Künzli SwissSchuh (równoległe paski na bucie)**(Sprawa T-85/13) ⁽¹⁾**

[Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie o unieważnienie prawa do znaku — Graficzny wspólnotowy znak towarowy przedstawiający równoległe paski na bucie — Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji — Brak charakteru odróżniającego — Artykuł 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 40/94 [obecnie art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009]]

(2014/C 245/18)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: K-Swiss, Inc. (Weestlake, Kalifornia, Stany Zjednoczone) (przedstawiciele: adwokaci R. Niebel i K. Tasma)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: Ó. Mondéjar Ortuño, pełnomocnik)

Stroną postępowania przed Izłą Odwoławczą OHIM była również, interwenient przed Sądem: Künzli SwissSchuh AG (Windisch, Szwajcaria)

Przedmiot

Skarga na decyzję Drugiej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 30 października 2012 r. (sprawa R 174/2011-2) dotyczącą postępowania o unieważnienie prawa do znaku towarowego pomiędzy Künzli SwissSchuh AG a K-Swiss, Inc.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) K-Swiss, Inc. zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 123 z 27.4.2013.

**Wyrok Sądu z dnia 11 czerwca 2014 r. – Golam przeciwko OHIM – meta Fackler
Arzneimittel (METABIOMAX)**

(Sprawa T-281/13) ⁽¹⁾

**[Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego
wspólnotowego znaku towarowego METABIOMAX — Wcześniejszy słowny krajowy znak towarowy
metabiarex — Względna podstawa odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd —
Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009]**

(2014/C 245/19)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: Sofia Golam (Ateny, Grecja) (przedstawiciel: adwokat N. Trovas)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: P. Geroulakos, pełnomocnik)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą OHIM była również: meta Fackler Arzneimittel GmbH (Springe, Niemcy)

Przedmiot

Skarga na decyzję Drugiej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 14 marca 2013 r. (sprawa R 2022/2011-2), dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu między meta Fackler Arzneimittel GmbH a Sofią Golam.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Sofia Golam zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 215 z 27.7.2013.

**Skarga wniesiona w dniu 28 marca 2014 e. – Victor International przeciwko OHIM– Ovejero
Jiménez i Becerra Guibert (VICTOR)**

(Sprawa T-204/14)

(2014/C 245/20)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Victor International GmbH (Elmshorn, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci R. Kaase i J. Plate)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą byli również: Gregorio Ovejero Jiménez i María Luisa Cristina Becerra Guibert (Alicante, Hiszpania)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 22 stycznia 2014 r. w sprawie R 2208/2012-2 w zakresie, w jakim uwzględnia ona sprzeciw;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania;
- obciążenie interwenienta kosztami postępowania przed OHIM.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Strona skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Słowny znak towarowy „VICTOR” dla towarów i usług z klas 25, 28 i 35 – zgłoszenie nr 8 409 963

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: Gregorio Ovejero Jiménez i María Luisa Cristina Becerra Guibert

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: Klika graficznych krajowych znaków towarowych zawierających element słowny „Victoria” dla towarów i usług z klas 25 i 35

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Częściowe uwzględnienie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: Częściowe uchylene zaskarżonej decyzji

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 15 ust. 1 rozporządzenia nr 207/2009 w związku z art. 42 ust. 2 i 4 rozporządzenia nr 207/2009 oraz zasady 22 pkt 3 i 4 rozporządzenia nr 2868/95; naruszenie art. 15 ust. 1 lit. a) w związku z art. 42 ust. 2 i 3 rozporządzenia nr 207/2009 oraz naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009

Skarga wniesiona w dniu 1 kwietnia 2014 r. – Mederer przeciwko OHIM – Cadbury Netherlands International Holdings (Gummi Bear-Rings)

(Sprawa T-210/14)

(2014/C 245/21)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Mederer GmbH (Fürth, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci C. Sachs i O. Ruhl)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izłą Odwoławczą była również: Cadbury Netherlands International Holdings BV (Breda, Niderlandy)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Piątej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 16 grudnia 2013 r. w sprawie R 225/2013-5;
- obciążenie strony pozwanej oraz drugiej strony postępowania przed Izłą Odwoławczą kosztami postępowania przed OHIM i postępowania przed Sądem.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Strona skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Graficzny znak towarowy zawierający elementy słowne „Gummi Bear-Rings” dla towarów z klasy 30 – rejestracja międzynarodowa nr 1 051 028 wskazująca Unię Europejską

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: Cadbury Netherlands International Holdings BV

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: Graficzny krajowy znak towarowy zawierający element słowny „Gummy”

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Uwzględnienie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) i art. 76 ust. 1 rozporządzenia nr 2007/2009.

Skarga wniesiona w dniu 3 kwietnia 2014 r. – Klement przeciwko OHIM – Bullerjan (Kształt piekarnika)

(Sprawa T-211/14)

(2014/C 245/22)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Toni Klement (Dippolddiswalde, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat J. Weiser)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Bullerjan GmbH (Isernhagen-Kirchhorst, Niemcy)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- zmianę decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 9 stycznia 2014 r. w sprawie R 927/2013-1 polegającą na uwzględnieniu odwołania strony skarżącej i stwierdzeniu wygaśnięcia prawa do wspólnotowego znaku towarowego nr 3 723 822 w całości;
- ewentualnie stwierdzenie nieważności tej decyzji;
- obciążenie OHIM oraz w danym wypadku właściciela wspólnotowego znaku towarowego/ewentualnego interwenienta kosztami niniejszego postępowania oraz postępowania odwoławczego przed OHIM.

Zarzuty i główne argumenty

Zarejestrowany wspólnotowy znak towarowy będący przedmiotem wniosku o stwierdzenie wygaśnięcia prawa do znaku: Trójwymiarowy znak przedstawiający piekarnik dla towarów z klasy 11 – zgłoszenie nr 3 723 822

Właściciel wspólnotowego znaku towarowego: Bullerjan GmbH

Strona wnosząca o stwierdzenie wygaśnięcia prawa do wspólnotowego znaku towarowego: Strona skarżąca

Decyzja Wydziału Unieważnień: Oddalenie wniosku o stwierdzenie wygaśnięcia prawa do znaku towarowego

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 51 ust. 1 lit. a) rozporządzenia nr 207/2009 w związku z art. 15 tego rozporządzenia

**Skarga wniesiona w dniu 31 marca 2014 r. – PSL przeciwko OHIM – Consortium Ménager Parisien
(Przedstawienie zegarka)**

(Sprawa T-212/14)

(2014/C 245/23)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: PSL Ltd (Kowloon, Hong Kong) (przedstawiciele: adwokaci R. Dissmann i J. Bogatz)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Consortium Ménager Parisien (Paryż, Francja)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Trzeciej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 20 stycznia 2014 r. w sprawie R 1495/2012-3;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania przed Sądem oraz postępowania odwoławczego przed Izbą Odwoławczą.

Zarzuty i główne argumenty

Zarejestrowany wzór wspólnotowy będący przedmiotem wniosku o unieważnienie prawa do wzoru: Wzór przedstawiający zegarek dla towarów z klasy 10–02 – wzór wspólnotowy nr 1 600 560–0001

Właściciel wzoru wspólnotowego: strona skarżąca

Strona wnosząca o unieważnienie prawa do wzoru wspólnotowego: Consortium Menager Parisien

Uzasadnienie wniosku o unieważnienie prawa do wzoru: Brak indywidualnego charakteru w rozumieniu art. 6 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 6/2002

Decyzja Wydziału Unieważnień: Oddalenie wniosku o unieważnienie prawa do wzoru

Decyzja Izby Odwoławczej: Uchylenie zaskarżonej decyzji i unieważnienie spornego wzoru

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 6 rozporządzenia nr 6/2002

Skarga wniesiona w dniu 11 kwietnia 2014 r. – CBM Creative Brands Marken przeciwko OHIM – Aeronautica Militare – Stato Maggiore (Trecolorre)

(Sprawa T-227/14)

(2014/C 245/24)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: CBM Creative Brands Marken GmbH (Zurych, Szwajcaria) (przedstawiciele: adwokaci U. Lüken, M. Grundmann i N. Kerger)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Aeronautica Militare – Stato Maggiore (Rzym, Włochy)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 29 stycznia 2014 r. w sprawie R 253/2013-1, w zakresie w jakim Pierwsza Izba Odwoławcza uchyliła decyzję Wydziału Sprzeciwów i uwzględniła sprzeciw wniesiony wobec zgłoszenia do rejestracji nr 009 877 325 dla towarów z klas 18 i 25;
- oddalenie w całości sprzeciwu wniesionego wobec zgłoszenia do rejestracji nr 009 877 325;
- obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Strona skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Słowny znak towarowy „Trecolare” dla towarów i usług należących do klas 18, 25 i 35 – zgłoszenie wspólnotowego znaku towarowego nr 9 877 325

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: Aeronautica Militare – Stato Maggiore

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: Słowny i graficzny krajowy i wspólnotowy znak towarowy „FRECCIE TRICOLORI” dla towarów i usług należących do klas 9, 14, 16, 18, 20, 25, 28 i 41.

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Oddalenie sprzeciwu w całości

Decyzja Izby Odwoławczej: Częściowe uchylenie spornej decyzji

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) i art. 8 ust. 5 rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 14 kwietnia 2014 r. – CBM Creative Brands Marken przeciwko OHIM – Aeronautica Militare – Stato Maggiore (TRECOLORE)

(Sprawa T-228/14)

(2014/C 245/25)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: CBM Creative Brands Marken GmbH (Zurych, Szwajcaria) (przedstawiciele: adwokaci U. Lüken, M. Grundmann i N. Kerger)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Aeronautica Militare – Stato Maggiore (Rzym, Włochy)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 29 stycznia 2014 r. w sprawie R 594/2013-1, w zakresie w jakim Pierwsza Izba Odwoławcza utrzymała w mocy decyzję Wydziału Sprzeciwów odrzucającą zgłoszenie nr 009 877 391 w odniesieniu do towarów z klas 18 i 25 i należących do klasy 35 usług „handlu detalicznego, w tym internetowego i telezakupów, odzieżą, obuwiem, nakryciami głowy, okularami słonecznymi, metalami szlachetnymi i ich stopami, wyrobami z metali szlachetnych lub pokrywanymi nimi, wyrobami jubilerskimi, kamieniami szlachetnymi, przyrządami zegarmistrzowskimi i chronometrycznymi, skórą i imitacjami skóry oraz wyrobami z tych materiałów, skórami zwierzęcymi, walizkami, torbami podróżnymi, torbami, torebkami, portfelami, portmonetkami, etui na klucze, plecakami, futerałami, parasolkami, parasolami (dużymi) i laskami; biczami, uprzężą i wyrobami rymarskimi”;

- oddalenie w całości sprzeciwu wniesionego wobec zgłoszenia nr 009 877 391;
- obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Strona skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Graficzny znak towarowy zawierający element słowny „TRECOLORE” dla towarów i usług należących do klas 18, 25 i 35 – Zgłoszenie wspólnotowego znaku towarowego nr 9 877 391

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: Aeronautica Militare – Stato Maggiore

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: Słowny i graficzny krajowy i wspólnotowy znak towarowy „FRECCIE TRICOLORI” zarejestrowany dla towarów i usług należących do klas 9, 14, 16, 18, 20, 25, 28 i 41.

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Częściowe oddalenie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 28 kwietnia 2014 r. – Argus Security Projects przeciwko Komisji

(Sprawa T-266/14)

(2014/C 245/26)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Argus Security Projects Ltd (Limassol, Cypr) (przedstawiciele: T. Bontinck i E. van Nuffel d'Heynsbroeck, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji EUBAM Lybie o niewybraniu oferty złożonej przez spółkę Argus w ramach przetargu odnoszącego się do świadczenia usług z zakresu bezpieczeństwa w ramach misji Unii Europejskiej dotyczącej pomocy w zintegrowanym zarządzaniu granicami w Libii (umowa EUBAM-13-020) i udzieleniu zamówienia spółce Garda;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia art. 110 rozporządzenia finansowego ⁽¹⁾, zasad określonych w dokumentach odnoszących się do udzielenia zamówienia, w szczególności pkt 4.1 i 12.1 instrukcji dla oferentów, i zasad równego traktowania oferentów i niedyskryminacji, ponieważ EUBAM nie sprawdziła zdolności oferenta, któremu udzielono zamówienia, do wykonania zamówienia zgodnie z jego wymogami i przeprowadziła leżącą w jej kompetencjach ocenę kwalifikacji technicznych, jakich oczekuje się od wybranej oferty, bez minimalnej dokładności, jakiej można byłoby w sposób rozsądny oczekiwać.

Skarżąca utrzymuje, że poważne braki oferenta, któremu udzielono zamówienia, oraz niezdolność do wykonania przez niego zamówienia sprawiają, że oferta jest nierealistyczna i nie powinna była zostać wybrana przez instytucję zamawiającą.

2. Zarzut drugi dotyczący zasadniczej zmiany pierwotnych warunków zamówienia, która mogła wypaczyć wynik przetargu.

Strona skarżąca utrzymuje, że stosunek pomiędzy punktami przyznanymi oferentowi, któremu zostało udzielone zamówienie, a punktami przyznanymi stronie skarżącej w odniesieniu do wszystkich kryteriów oceny uległby odwróceniu, gdyby wybrana oferta została oceniona z uwzględnieniem warunków, na jakich spółka, której udzielono zamówienia, wykonuje to zamówienie.

3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia obowiązku uzasadnienia, ponieważ instytucja zamawiająca nie przestrzegła art. 113 rozporządzenia finansowego i art. 161 ust. 2 rozporządzenia delegowanego ⁽²⁾ z tego powodu, iż charakterystyka i czynniki decydujące o przewadze wybranej oferty nie zostały przekazane w terminie piętnastu dni kalendarzowych od dnia otrzymania wniosku strony skarżącej.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 966/2012 z dnia 25 października 2012 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 (Dz.U. L 298, s. 1).

⁽²⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 1268/2012 z dnia 29 października 2012 r. w sprawie zasad stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 966/2012 w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii (Dz.U. L 362, s.1).

Skarga wniesiona w dniu 5 maja 2014 r. – Dyckerhoff Polska przeciwko Komisji

(Sprawa T-284/14)

(2014/C 245/27)

Język postępowania: Polski

Strony

Strona skarżąca: Dyckerhoff Polska sp. z o.o. (Nowiny, Polska) (przedstawiciel: K. Kowalczyk, radca prawny)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- Uchylenie decyzji Komisji 2013/448/UE z 5 września 2013 r. dotyczącej krajowych środków wykonawczych w odniesieniu do przejściowego przydziału bezpłatnych uprawnień do emisji gazów cieplarnianych zgodnie z art. 11 ust. 3 dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (DU L 240, str. 27).

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący

- Niezgodności wydanej decyzji z prawem unijnym, zwłaszcza z dyrektywa 2003/87/WE Parlamentu europejskiego i Rady z 13 października 2003 r. oraz decyzja Komisji 2010/2/UE z 24 grudnia 2009 r.

2. Zarzut drugi dotyczący

- Naruszenia zasady równego traktowania, poprzez ustalenie jednolitego międzysektorowego współczynnika korygującego na tym samym poziomie dla wszystkich sektorów, bez uwzględnienia, że sektory narażone na znaczące ryzyko ucieczki emisji, w tym sektor obejmujący produkcje cementu, powinny być traktowane odmiennie niż sektory niedotknięte takim znaczącym ryzykiem;

oraz naruszenie zasady proporcjonalności.

3. Zarzut trzeci dotyczący

- Na podstawie art. 277 TFUE, niemożności zastosowania art. 10(a) ust. 5 dyrektywy 2003/87/WE oraz art. 15 ust. 3 decyzji Komisji 2011/278/UE – będących podstawą do wydania zaskarżonej decyzji – w zakresie, w jakim możliwe jest ich stosowanie bez uwzględnienia art. 10 (a) ust. 12-18 dyrektywy 2003/87/WE, art. 16 decyzji Komisji 2011/278/UE oraz decyzji Komisji 2010/2/UE, potwierdzających konieczność szczególnego podejścia do sektorów i podsektorów uważanych za narażone na znaczące ryzyko ucieczki emisji i przyjęcia przez Komisję Europejską jednolitego międzysektorowego współczynnika korygującego dla wszystkich sektorów.

Skarga wniesiona w dniu 28 kwietnia 2014 r. – Cyprus przeciwko OHIM (ΧΑΛΛΟΥΜΙ)

(Sprawa T-292/14)

(2014/C 245/28)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Republika Cypryjska (przedstawiciel: S. Malynicz, barrister, i V. Marsland, solicitor)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 19 lutego 2014 r. w sprawie R 1849/2013-4;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Słowny znak towarowy „ΧΑΛΛΟΥΜΙ” dla towarów z klasy 29 – zgłoszenie nr 11 578 473

Decyzja eksperta: Odrzucenie zgłoszenia w całości

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) i c) rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 28 kwietnia 2014 r. – Cyprus przeciwko OHIM (HALLOUMI)

(Sprawa T-293/14)

(2014/C 245/29)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Republika Cypryjska (przedstawiciel: S. Malynicz, barrister, i V. Marsland, solicitor)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 19 lutego 2014 r. w sprawie R 1503/2013-4;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Słowny znak towarowy „HALLOUMI” dla towarów z klasy 29 – zgłoszenie nr 11 570 124

Decyzja eksperta: Odrzucenie zgłoszenia w całości

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) i c) rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 1 maja 2014 r. – PKK przeciwko Radzie

(Sprawa T-316/14)

(2014/C 245/30)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Partia Pracujących Kurdystanu (PKK) (przedstawiciele: adwokaci A. van Eik, T. Buruma i M. Wijngaarden)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 125/2014 ⁽¹⁾ w zakresie, w jakim dotyczy ono PKK (znanej również pod nazwami: KADEK; KONGRA GEL);
- uznanie, że rozporządzenie Rady (WE) nr 2580/2001 ⁽²⁾ nie ma zastosowania do PKK (znanej również pod nazwami: KADEK; KONGRA GEL);
- ewentualnie, określenie, że uzasadniony jest mniej dotkliwy środek niż utrzymanie w wykazie;
- obciążenie Rady kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi osiem zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący tego, że rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 125/2014 jest nieważne w zakresie, w jakim dotyczy PKK, lub rozporządzenie Rady nr 2580/2001 nie podlega stosowaniu ze względu na nieprzestrzeganie prawa konfliktów zbrojnych.
2. Zarzut drugi dotyczący tego, że rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 125/2014 jest nieważne w zakresie, w jakim dotyczy PKK, ponieważ PKK nie może zostać uznana za „grupę terrorystyczną” w rozumieniu art. 1 ust. 3 wspólnego stanowiska Rady 2001/931/WPZiB ⁽³⁾.
3. Zarzut trzeci dotyczący tego, że rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 125/2014 jest nieważne w zakresie, w jakim dotyczy PKK, ponieważ nie istnieje żadna decyzja wydana przez właściwą władzę, jak tego wymaga art. 1 ust. 4 wspólnego stanowiska Rady 2001/931/WPZiB.

4. Zarzut czwarty dotyczący tego, że rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 125/2014 jest nieważne w zakresie, w jakim dotyczy PKK, ponieważ decyzja jest częściowo oparta na informacjach uzyskanych w wyniku tortur lub złego traktowania, przez co nie szanuje praw podstawowych, nie przestrzega zasad i nie popiera ich stosowania w zgodzie z art. 51 karty praw podstawowych.
5. Zarzut piąty dotyczący tego, że rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 125/2014 jest nieważne w zakresie, w jakim dotyczy PKK, ponieważ Rada nie przeprowadziła właściwej kontroli wymaganej na podstawie art. 1 ust. 6 wspólnego stanowiska Rady 2001/931/WPZiB.
6. Zarzut szósty dotyczący tego, że rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 125/2014 jest nieważne w zakresie, w jakim dotyczy PKK, ponieważ decyzja nie jest zgodna z wymogami proporcjonalności i pomocniczości.
7. Zarzut siódmy dotyczący tego, że rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 125/2014 jest nieważne w zakresie, w jakim dotyczy PKK, ponieważ w odniesieniu do rozporządzenia nie dopełniono obowiązku uzasadnienia, jak tego wymaga art. 296 TFUE.
8. Zarzut ósmy dotyczący tego, że rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 125/2014 jest nieważne w zakresie, w jakim dotyczy PKK, ponieważ narusza przysługujące jej prawo do obrony i prawo do skutecznej ochrony sądowej.

- (¹) Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 125/2014 z dnia 10 lutego 2014 r. dotyczące wykonania art. 2 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 2580/2001 w sprawie szczególnych środków restrykcyjnych skierowanych przeciwko niektórym osobom i podmiotom mających na celu zwalczanie terroryzmu oraz uchylecia rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 714/2013.
- (²) Rozporządzenie Rady (WE) nr 2580/2001 z dnia 27 grudnia 2001 r. w sprawie szczególnych środków restrykcyjnych skierowanych przeciwko niektórym osobom i podmiotom mających na celu zwalczanie terroryzmu.
- (³) Wspólne stanowisko Rady z dnia 27 grudnia 2001 r. w sprawie zastosowania szczególnych środków w celu zwalczania terroryzmu.

**Skarga wniesiona w dniu 8 maja 2014 r. – Novomatic przeciwko OHIM – Granini France
(HOT JOKER)**

(Sprawa T-326/14)

(2014/C 245/31)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Novomatic AG (Gumpoldskirchen, Austria) (przedstawiciel: adwokat W.M. Mosing)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Granini France (Mâcon, Francja)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej z dnia 6 lutego 2014 r. w sprawie R 589/2013-2 ze skutkiem w postaci oddalenia sprzeciwu oraz rejestracji wspólnotowego znaku towarowego nr 9 594 458 zgodnie ze zgłoszeniem;
- obciążenie strony pozwanej oraz drugiej strony postępowania przed Izbą Odwoławczą, w razie zgłoszenia na piśmie wstąpienia przez nią do sprawy w charakterze interwenienta, kosztami postępowania przed Sądem i postępowania odwoławczego przed OHIM.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Strona skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Graficzny znak towarowy zawierający elementy słowne „HOT JOKER” dla towarów z klas 9 i 28 – zgłoszenie nr 9 594 458

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: Granini France

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: Graficzny znak towarowy zawierający elementy słowne „joker +” dla towarów z klas 28 i 41

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Uwzględnienie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009; naruszenie art. 75 i nast. rozporządzenia nr 207/2009; naruszenie obowiązku OHIM wykonywania swoich uprawnień zgodnie z ogólnymi zasadami prawa Unii.

Skarga wniesiona w dniu 8 maja 2014 r. – Rezon OOD przeciwko OHIM – mobile.international GmbH (mobile.de proMotor)

(Sprawa T-337/14)

(2014/C 245/32)

Język skargi: bułgarski

Strony

Strona skarżąca: Rezon OOD (Sofia, Bułgaria) (przedstawiciele: P. Kynczew i T. Ignatowa, advokati)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izłą Odwoławczą była również: mobile.international GmbH (Dreilinden, Niemcy)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 19 lutego 2014 r. w sprawie R 950/2013-1;
- uwzględnienie wniosków złożonych przez nią do wydziałów i izb odwoławczych OHIM;
- uwzględnienie w całości wniosku o unieważnienie prawa do wspólnotowego znaku towarowego należącego do mobile.international GmbH;
- uwzględnienie jej wniosku o zasądzenie kosztów;
- zapewnienie zlecenia sporządzenia przez biegłego opinii na piśmie w przedmiocie poruszonych w postępowaniu kwestii postępowania dowodowego.

Zarzuty i główne argumenty

Zarejestrowany wspólnotowy znak towarowy będący przedmiotem wniosku o unieważnienie prawa do znaku: Słowny znak towarowy „mobile.de proMotor” dla usług z klas 35, 38, 41 i 42 – wspólnotowy znak towarowy nr 4 896 643.

Właściciel wspólnotowego znaku towarowego: mobile.international GmbH

Strona wnosząca o unieważnienie prawa do wspólnotowego znaku towarowego: Skarżąca

Uzasadnienie wniosku o unieważnienie prawa do znaku: Względna podstawa unieważnienia zgodnie z art. 53 ust. 1 w związku z art. 8 ust. 1 lit. b) i c) rozporządzenia nr 207/2009

Decyzja Wydziału Unieważnień: Oddalenie wniosku

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 78 ust. 1 lit. e) rozporządzenia nr 207/2009 w związku z art. 76 tego rozporządzenia i z zasadą 22 ust. 3 rozporządzenia nr 2868/95; naruszenie art. 53 ust. 1 lit. a) rozporządzenia nr 207/2009; kolizja między później zarejestrowanym wspólnotowym znakiem towarowym a wcześniej zarejestrowanym krajowym znakiem towarowym w kontekście rozszerzenia Unii Europejskiej.

Skarga wniesiona w dniu 21 maja 2014 r. – The Smiley Company przeciwko OHIM – The Swatch Group Management Services (HAPPY TIME)

(Sprawa T-352/14)

(2014/C 245/33)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: The Smiley Company SPRL (Bruksela, Belgia) (przedstawiciele: adwokaci I. Helbig, P. Hansmersmann i S. Rengshausen)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: The Swatch Group Management Services AG (Biel, Szwajcaria)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 6 lutego 2014 r. w sprawie R 1497/2013-1;
- oddalenie sprzeciwu poprzez zmianę zaskarżonej decyzji;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania przed Sądem i obciążenie interwenienta kosztami postępowania przed Izbą Odwoławczą.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Strona skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Słowny znak towarowy „HAPPY TIME” dla towarów i usług z klas 14 i 35 – zgłoszenie nr 10 106 813

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: The Swatch Group Management Services AG

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: Rejestracja międzynarodowa wskazująca Unię Europejską słownego znaku towarowego „HAPPY HOURS” dla usług z klas 35 i 37

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Częściowe uwzględnienie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 30 maja 2014 r. – Al Naggar przeciwko Radzie

(Sprawa T-375/14)

(2014/C 245/34)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Shahinaz Abdel Azizabdel Wahab Al Naggar (Kair, Egipt) (przedstawiciele: J.F. Bellis, R. Luff, A. Bailleux, Q. Declève, P. Vovan, S. Rowe i A. Yehia, avocats)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie, że skarga jest dopuszczalna i zasadna;
- stwierdzenie nieważności decyzji 2014/153 w zakresie, w jakim przedłużono w niej do dnia 22 marca 2015 r. stosowanie wobec skarżącej środków ograniczających zawartych w decyzji Rady 2011/172/WPZiB dotyczącej środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom, podmiotom i organom w związku z sytuacją w Egipcie;
- obciążenie Rady Unii Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W uzasadnieniu skargi strona skarżąca podnosi pięć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia art. 1 decyzji 2011/172 ⁽¹⁾ w zakresie, w jakim strona skarżąca nie została sama uznana, czy nawet wskazana, za odpowiedzialną za sprzeniewierzenie funduszy publicznych, lecz zastosowano wobec niej środki ograniczające z tego tylko względu, że jest małżonką Ahmeda Abdelaziza Ezza („A. Ezza”).
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia art. 6 TUE w związku z art. 2 TUE i 3 TUE oraz art. 47 i 48 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej w zakresie, w jakim decyzja 2014/153 ⁽²⁾ niesłusznie została oparta na niezbitym założeniu, że nie istniało ryzyko naruszenia praw podstawowych strony skarżącej w ramach postępowań prowadzonych przeciwko niej w Egipcie.
3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia art. 7, 16 i 17 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej w zakresie, w jakim decyzja 2014/153 wprowadziła nieproporcjonalne ograniczenia w odniesieniu do prawa do życia prywatnego, prawa własności oraz swobody prowadzenia działalności gospodarczej przez skarżącą.
4. Zarzut czwarty dotyczący naruszenia art. 41, 47 i 48 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej w zakresie, w jakim decyzja 2014/153 nie posiadała właściwego i wystarczającego uzasadnienia i została wydana z naruszeniem prawa strony skarżącej do bycia wysłuchanym.
5. Zarzut piąty dotyczący oczywistego błędu w ocenie w zakresie, w jakim (i) wobec strony skarżącej nigdy nie było prowadzone jakiejkolwiek dochodzenie w sprawie sprzeniewierzenia funduszy publicznych; (ii) działania A. Ezza stanowiły zwykłe działania podejmowane w zakresie działalności handlowej i tym samym nie mogą zostać uznane za sprzeniewierzenie funduszy publicznych, oraz (iii) Rada w chwili wydawania decyzji 2014/153 nie uwzględniła okoliczności, że trzy lata po wydaniu pierwszych środków sytuacja prawna A. Ezza pozostawała wciąż co najmniej niepewna.

⁽¹⁾ Decyzja Rady 2011/172/WPZiB z dnia 21 marca 2011 r. dotycząca środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom, podmiotom i organom w związku z sytuacją w Egipcie (Dz.U. L 76, s. 63).

⁽²⁾ Decyzja Rady 2014/153/WPZiB z dnia 20 marca 2014 r. zmieniająca decyzję 2011/172/WPZiB dotyczącą środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom, podmiotom i organom w związku z sytuacją w Egipcie (Dz.U. L 85, s. 9).

Skarga wniesiona w dniu 30 maja 2014 r. – Yassin przeciwko Radzie

(Sprawa T-376/14)

(2014/C 245/35)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Khadiga Ahmed Ahmed Kamel Yassin (Kair, Egipt) (przedstawiciele: J. Bellis, R. Luff, A. Bailleux, Q. Declève, P. Vovan, S. Rowe i A. Yehia, avocats)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie, że skarga jest dopuszczalna i zasadna;
- stwierdzenie nieważności decyzji 2014/153 w zakresie, w jakim przedłużono w niej do dnia 22 marca 2015 r. stosowanie wobec skarżącej środków ograniczających zawartych w decyzji Rady 2011/172/WPZiB dotyczącej środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom, podmiotom i organom w związku z sytuacją w Egipcie;
- obciążenie Rady Unii Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi pięć zarzutów, które są zasadniczo identyczne z zarzutami i głównymi argumentami podniesionymi w sprawie T-375/14 Al Naggar przeciwko Radzie lub do nich podobne.

Skarga wniesiona w dniu 30 maja 2014 r. – Ezz przeciwko Radzie**(Sprawa T-377/14)**

(2014/C 245/36)

*Język postępowania: francuski***Strony**

Strona skarżąca: Ahmed Abdelaziz Ezz (Giza, Egipt) (przedstawiciele: J.F. Bellis, R. Luff, A. Bailleux, Q. Declève, P. Vovan, S. Rowe i A. Yehia, avocats)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie, że skarga jest dopuszczalna i zasadna;
- stwierdzenie nieważności decyzji 2014/153 w zakresie, w jakim przedłużono w niej do dnia 22 marca 2015 r. stosowanie wobec skarżącego środków ograniczających zawartych w decyzji Rady 2011/172/WPZiB dotyczącej środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom, podmiotom i organom w związku z sytuacją w Egipcie;
- obciążenie Rady Unii Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi pięć zarzutów, które są zasadniczo identyczne z zarzutami i głównymi argumentami podniesionymi w sprawie T-375/14 Al Naggar przeciwko Radzie lub do nich podobne.

Skarga wniesiona w dniu 30 maja 2014 r. – Salama przeciwko Radzie**(Sprawa T-378/14)**

(2014/C 245/37)

*Język postępowania: francuski***Strony**

Strona skarżąca: Abba Mohammed Fawzi Ali Ahmed Salama (Kair, Egipt) (przedstawiciele: J.F. Bellis, R. Luff, A. Bailleux, Q. Declève, P. Vovan, S. Rowe i A. Yehia, avocats)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie, że skarga jest dopuszczalna i zasadna;
- stwierdzenie nieważności decyzji 2014/153 w zakresie, w jakim przedłużono w niej do dnia 22 marca 2015 r. stosowanie wobec skarżącej środków ograniczających zawartych w decyzji Rady 2011/172/WPZiB dotyczącej środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom, podmiotom i organom w związku z sytuacją w Egipcie;
- obciążenie Rady Unii Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi pięć zarzutów, które są zasadniczo identyczne z zarzutami i głównymi argumentami podniesionymi w sprawie T-375/14 Al Naggar przeciwko Radzie lub do nich podobne.

Skarga wniesiona w dniu 4 czerwca 2014 r. – Gutser przeciwko Komisji**(Sprawa T-392/14)**

(2014/C 245/38)

*Język postępowania: hiszpański***Strony**

Strona skarżąca: Gutser, SA (Barcelona, Hiszpania) (przedstawiciele: adwokaci J. C. García Muñoz, J. I. Jiménez-Blanco Carrillo de Albornoz i J. Corral García)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W niniejszej sprawie zaskarżona została ta sama decyzja, co w sprawie T-515/13 Hiszpania przeciwko Komisji, a mianowicie decyzja w sprawie systemu podatkowego stosowanego do niektórych umów leasingu finansowego, zwanego również hiszpańskim systemem leasingu podatkowego.

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi pięć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy, zgodnie z którym zaskarżona decyzja ma istotne wady formalne i narusza art. 20, 21 i 41 ust. 1 Karty Praw Podstawowych Unii Europejskiej, ponieważ została wydana wskutek dochodzenia, w którym miały miejsce istotne nieprawidłowości.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia art. 107 i 108 TFUE, ze względu na uznanie, że środki będące przedmiotem sporu stanowią pomoc państwa, ponieważ nie wykazano ich selektywnego charakteru.
3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia art. 107 i 108 TFUE, ze względu na uznanie, że środki będące przedmiotem sporu stanowią pomoc państwa, ponieważ nie wykazano, że oddziałują na handel wewnątrzwspólnotowy.
4. Zarzut czwarty, zgodnie z którym Komisja naruszyła prawo poprzez naruszenie art. 107 traktatu, wskazując inwestorów jako beneficjentą ewentualnej pomocy. Ponadto decyzja obarczona jest brakiem uzasadnienia.

5. Zarzut piąty, dotyczący naruszenia prawa ze względu na nakazanie zwrotu pomocy z naruszeniem zasad pewności prawa, uzasadnionych oczekiwań i równego traktowania, a także art. 14 rozporządzenia (WE) nr 659/1999.

Skarga wniesiona w dniu 4 czerwca 2014 r. – Ingeperfil przeciwko Komisji

(Sprawa T-393/14)

(2014/C 245/39)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Ingeperfil, SL (Barcelona, Hiszpania) (przedstawiciele: adwokaci J.C. García Muñoz, J. I. Jiménez-Blanco Carrillo de Albornoz i J. Corral García)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W niniejszej sprawie zarzuty i główne argumenty są te same, jak w sprawie T-392/14.

Skarga wniesiona w dniu 4 czerwca 2014 r. – Turon & Ros przeciwko Komisji

(Sprawa T-394/14)

(2014/C 245/40)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Inmobiliaria Turon & Ros, SL (Barcelona, Hiszpania) (przedstawiciele: adwokaci J. C. García Muñoz, J. I. Jiménez-Blanco Carrillo de Albornoz i J. Corral García)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W niniejszej sprawie zarzuty i główne argumenty są te same, jak w sprawie T-392/14.

Skarga wniesiona w dniu 6 czerwca 2014 r. – Sociedad Española Inmuebles y Locales przeciwko Komisji**(Sprawa T-394/14)**

(2014/C 245/41)

*Język postępowania: hiszpański***Strony**

Strona skarżąca: Sociedad Española Inmuebles y Locales (Madryt, Hiszpania) (przedstawiciele: adwokaci J. C. García Muñoz, J. I. Jiménez-Blanco Carrillo de Albornoz i J. Corral García)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W niniejszej sprawie zarzuty i główne argumenty są te same, jak w sprawie T-392/14.

Skarga wniesiona w dniu 2 czerwca 2014 r. – Marcuccio przeciwko Trybunałowi Sprawiedliwości**(Sprawa T-409/14)**

(2014/C 245/42)

*Język postępowania: włoski***Strony**

Strona skarżąca: Luigi Marcuccio (Tricase, Włochy) (przedstawiciel: G. Cipressa, avvocato)

Strona pozwana: Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- Stwierdzenie nieważności decyzji, bez względu na jej formę, w drodze której strona pozwana odrzuciła przedstawiony przez skarżącego Trybunałowi Sprawiedliwości wniosek z dnia 22 stycznia 2014 r.;
- zasądzenie od strony pozwanej na rzecz skarżącego 25 000 EUR lub jakiegokolwiek wyższej lub niższej kwoty, uznanej przez Sąd za słuszną i właściwą, tytułem naprawienia szkody, jaką skarżący uważa, że poniósł z uwagi na przewlekłe postępowanie sądowe, które zostało przez niego wszczęte, albo tytułem odszkodowania za przewlekłość wspomnianego postępowania;
- obciążenie strony pozwanej wszystkimi kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Niniejsza skarga dotyczy szkody, jaką skarżący uważa, że poniósł ze względu na przewlekłość postępowania w sprawie T-236/02 Marcuccio przeciwko Komisji.

W uzasadnieniu skargi skarżący podnosi dwa zarzuty:

1. Pierwszy zarzut dotyczący całkowitego braku uzasadnienia, także ze względu na całkowity brak pouczenia, i naruszenia obowiązku dobrej administracji.
 2. Drugi zarzut dotyczący naruszenia prawa i oczywistego błędu w ocenie.
-

SĄD DO SPRAW SŁUŻBY PUBLICZNEJ

Skarga wniesiona w dniu 3 czerwca 2014 r. – ZZ przeciwko Komisji

(Sprawa F-50/14)

(2014/C 245/43)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: ZZ (przedstawiciel: S. Orlandi, avocat)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Przedmiot i opis sporu

Stwierdzenie nieważności decyzji odmownej Komisji w sprawie przyznania skarżącej dodatku zagranicznego.

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie nieważności decyzji odmownej z dnia 3 października 2013 r. w sprawie przyznania skarżącej dodatku zagranicznego;
 - obciążenie Komisji kosztami postępowania.
-

ISSN 1977-1002 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5228 (wydanie papierowe)

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL